

GOZOS EN HONOR DE NUESTRA SEÑORA DE GRACIA

Pues vuestra gracia y candor
Celebra el mundo, Señora,
*Sednos siempre protectora
Madre de Gracia y amor.*

La gracia os ha prevenido
tan pura perfecta y bella
que la más radiante estrella
figuraros no ha podido
que Dios os ha concedido
de su gloria el esplendor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia al ser concebida
os preservó del pecado
porque del Verbo humanado
eras Madre ya elegida,
y pues tan favorecida
os formó ya el Criador.
Sednos siempre, etc.

La Gracia así os preparaba
al gran misterio anunciado
por un Angel que, enviado
desde el cielo, os procalmaba
Virgen á quién Dios amaba
y Madre del Salvador.
Sednos siempre, etc.

La Gracia que perfecciona
los días de vuestra vida
de los cielos bendecida
emperatriz os corona;
y el Angel himnos entona

á la gloria del Señor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia pues que hasta el cielo
Señora, os ha sublimado,
á nosotros nos ha dado
de gracia eterno consuelo
regalando á nuestro suelo
vuestra Imágen por favor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia dejó afirmada
vuestra gloria sin mancilla
del Mijares en la orilla
donde fuisteis Madre amada
con regocijo encontrada,
por un sencillo pastor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia entonces probaron
nuestros padres fervorosos
porque afables y obsequiosos
como á su Madre os buscaron
y á nosotros nos legaron
de vuestro culto el honor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia que así os coloca
cual signo de confianza
de salud le da esperanza
al enfermo que os invoca
y al que vuestro manto toca
con fé pura y con fervor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia al agua naciente
junto á vuestra santa ermita
tal virtud le facilita
que al beberla reverente
encuentra todo paciente
alivios en su dolor.
Sednos siempre, etc.

La Gracia á Villarreal
por vos tanto le concede,
que ante vuestro nombre cede
toda plaga y todo mal
sois consuelo universal
del justo y del pecador.
Sednos siempre, etc.

La Gracia, pues perfeccione
nuestro celo y devoción
y de ser vuestra mansión
Villarreal fiel blasone
á sus hijos no abandone
vuestro auxilio bienhechor.
Sednos siempre, etc.

TORNADA

Si el Angel admirador
de vuestra gracia os adora.
*Sednos siempre protectora
Madre de gracia amor.*

V/. Permeteu, Verge Sagrada, que cante vostres lloances

R/. Enfortiu-me contra els enemics vostres.

*ORACIO: OH Déu, Vòs ens feu la gràcia de venerar la benaventurada Verge Maria amb el dolç nom de Mare de Gràcia.
Concediu-nos aquest do: que tots els qui ens empareu davall el seu mantell, no ens veguem
desemparats del vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist. Amén.*

LA COVETA DE L'APARICIÓ

Segons una pietosa llegenda popular, la imatge de la Mare de Déu de Gràcia s'aparegué a un pastoret de Vila-real que guardava el seu ramat, en una coveta pròxima al Riu de Millars.

La mateixa tradició, que no pot remuntar-se més enllà del segle XVII, localitza el lloc de l'aparició en aquesta mateixa Coveta.

Els historiadors per la seua banda, suposen que fou ací on al 1375 el frare ermità Bernat Fabra va construir la seua cel·la amb una subvenció concedida pel Consell Municipal de Vila-real. També es suposa que fou aquest ermità qui començà la veneració cap a l'antiga Imatge de la Mare de Déu de Gràcia en aquesta Coveta.

Es tracta d'un recinte situat a un nivell inferior al de la propia ermita, molt transformat al segle XVII, com a conseqüència del gust i la mentalitat barroca.

La primera vegada que apareix en la documentació de l'Arxiu Municipal de Vila-real, és al 1672 quan el capellà mossén Geroni Cabrera sol·licita al Consell Municipal se li concedesca la coveta que està baix l'habitació de l'Administrador, "*ahon se diu es troba Ntra. Sra.*", per tal de promocionar-la.

A partir d'aquest moment, la roca original de l'antiga Coveta fou desfigurada amb la contrucció de parets, que ocultant-la, faran perdre amb el pas dels anys, fins i tot la memòria de la seua localització exacta.

Els murs ara construïts per amagar la roca original, serien adornats amb una rica decoració de pintura al fresc, on destaquen exòtics pardals, llaços, fruites i fullam, en alternància amb talles de caps d'àngels, garlandes de flors i petxines així com ceràmica de l'època amb escuts i anagrames de Maria.

Al 1698, el Bisbe de Tortosa Severo Tomás Auter concedeix llicència per a celebrar la Missa a l'altar del nou retaule de fusta construït a la mateixa Coveta.

L'any 1780 el recinte experimenta noves obres, posant-se aleshores un paviment de ceràmica de Manises, que encara subsisteix, completant la decoració ceràmica del sòcol que ja existia des del segle anterior. Tot el recinte quedà tancat per una reixa de fusta del segle XVIII, també conservada en l'actualitat al lloc original.

De bell nou al 1951, després de la desfeta de la guerra civil, es torna a decorar la Coveta.

Darrerament i amb motiu de les obres de rehabilitació i restauració del conjunt de l'ermitori, al 1986, i d'una forma circumstancial, a l'enderrocar un mur apareixia la roca original de la Coveta. L'Ajuntament de Vila-real encarregà la seua recuperació, restaurant-se les pintures murals barroques i la totalitat del venerable recinte.

La vella cel·la del frare Bernat Fabra apareix ara presidida per una imatge de la Mare de Déu de Gràcia, còpia idèntica de l'antiga escultura del segle XIV, realitzada per l'escultor Vicent Llorens Poy.

La sala contigua s'ha habilitat per a pràctiques devocionals i els exvots, mentre que també s'ha restaurat o afegit en el seu cas, nous versos al·legòrics de l'aparició a les seues parets, que parlen de la pietat i estima dels vila-realencs cap a la seua Patrona, Santa Maria de Gràcia.

Antoni Losas Latorre
Josep Miquel Francés Camús

Aquesta és la lletra que actualment canta el poble de Vila-real a les principals solemnitats de la Patrona, Santa Maria de Gràcia. Estigueren escrits al 1866 pel prevere D. José Pascual Nacher Lloret. Estigueren aprovats pel Bisbe de Tortosa, Dr. Benito Vallmitjana el 24 de Juliol d'aquell mateix any, concedint 40 dies d'Indulgència per cada estrofa que es cante o s'escolte cantar amb devoció.

Els vila-realencs els canten a l'ermita i també en les processons de baixada i pujada de la imatge al poble amb música popular. A l'Església Arxiprestal, els dies de la Novena, es canten amb música del capellà D. Joaquín Armengot Vidal, Sochantre de la Catedral de València. Son els goigs més divulgats, editats i popularitzats dels quatre textos que se'n coneixen. S'il·lustra amb un dibuix de Vicente Llorens Poy, de 1987.

JUSTIFICACIÓ

500 exemplars sobre paper registre, i 1000 exemplars més de caràcter popular sobre paper litos, editats per l'Il·lustríssim Ajuntament de Vila-real, als obradors de Sichert, al Setembre de 1987

En la Col·lecció de Goigs en lloança de la Mare de Déu de Gràcia, patrona de Vila-real, aquests porten el número 3.